

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEESTIG!

Een kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

Tony Collins

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3491

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

MIEL, weduwnaar op pensioen die zijn veel te groot huis wil verkopen :

TUUR, zijn beste vriend. Jonger type, een beetje naïef :

JEF, één van zijn kaartvrienden. Vijftiger en gehuwd. Ruwe bolster, verspreekt zich regelmatig :

FRANS, ook een kaartvriend. Verstrooid intelligent, ingenieur, beetje Homofoob. Vrijgezel, eventueel kun je hem lispelend laten praten :

EMMIE (Emily), zus van Miel die in Amerika woont. Beetje achterbaks en op geld op uit :

SUZAN, vriendin van Emily. Medium en waarzegster. Extravagant alternatief type met als hobby het oproepen van geesten en hypnotiseren :

EMIELKA, Poolse kuisvrouw. Praat Vlaams met Pools accent, zeer bijdehands:

BRIGITTE, verkoopster van immobiliën. Stijlvol gekleed. Zeer foute humor, maar vindt zichzelf amusant, spraakwaterval :

ARLETTE, vrouw van Tuur. Nogal lawaaiërig bazig type, maar goede inborst :

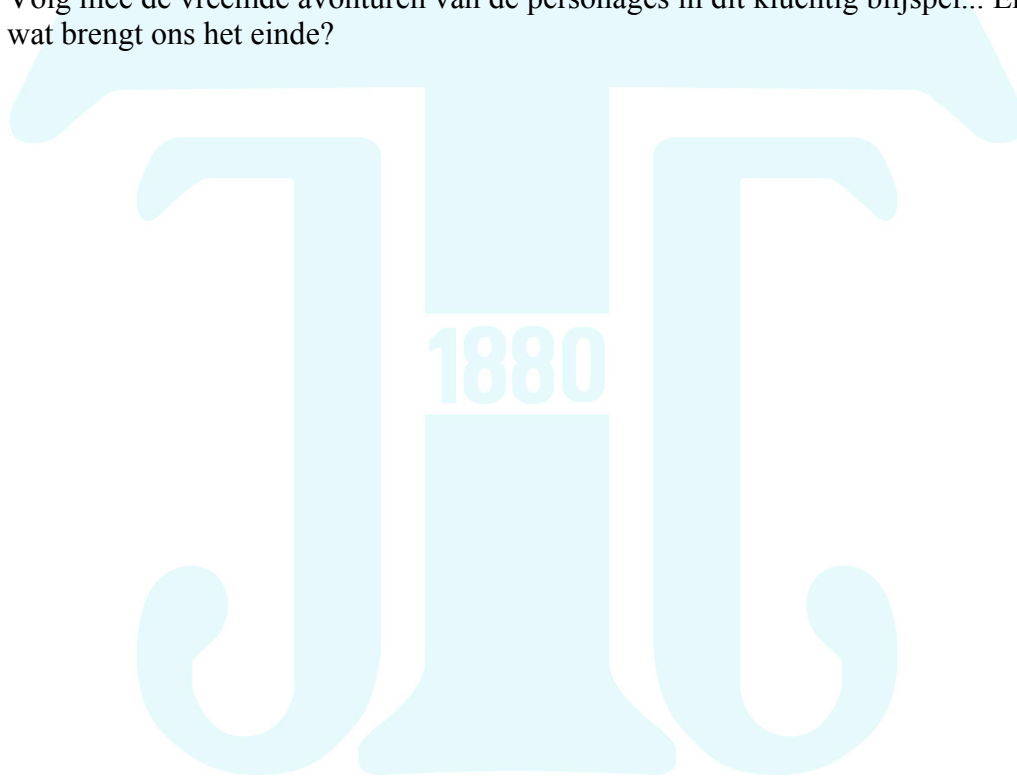
DECOR

Een doordeweekse living met op de achterwand een open inkomhall of liefst een dubbele (glazen deur) en een deur of open hall, naar trap en badkamer, tussen beide deuren staat tegen de achterwand een kastje of ‘pied de stalle’ met een grote vaas op. In die vaas bevindt zich zogezegd de as van Jetje, maar zitten ook vier goudstaven verborgen in een valse bodem. Dus opgelet! Elke opvoering dient er een vaas kapot te vallen. Boven het dressoir hangt een opmerkelijk schilderij (mag een uitgesproken modern kunstwerk zijn). Links of rechts scharnierend zodat het als een deurtje kan openklappen. Daarachter bevindt zich een kluisdeur met in de kluis een opmerkelijke schat aan juwelen. Jardin (links) twee deuren (één van de keuken, achteraan links en één van de kamer van Miel). Cour (rechts) twee deuren van de logeerkamers, de achterste zal gebruikt worden door Tuur en de voorste door Emmie en Suzan. In de living staan verder een tafel met vijf stoelen, een twee-zit fauteuil en een enkele zetel met salontafeltje. Boven de tafel hangt een opmerkelijke lichter waarvan de lampen aan en uit moet kunnen flikkeren, dus bediend door de belichtingstechniek. Verder noodzakelijk: Nepkaarsen die via afstandsbediening aan en uit gaan. (te koop in de Action Shop)

KORTE INHOUD

Miel, een weduwnaar, houdt al jaren op vrijdagavond met drie vrienden een kaartavond, die steeds uitloopt tot in de vroege uurtjes. Toen zijn vrouw stierf heeft ze nog iets willen zeggen, maar ze heeft haar zin nooit kunnen afmaken. Miel maalt er niet om en wanneer hij besluit zijn te grote woning te verkopen, komt zijn zus, die in Amerika woont, op de proppen met een medium die geesten zou kunnen oproepen om zodoende de laatste, niet uitgesproken woorden van Miels overleden vrouw, te ontcijferen!... Want!... Er zou wel eens een fortuin aan kunnen vastzitten...

Volg mee de vreemde avonturen van de personages in dit kluchtig blijspel... En wat brengt ons het einde?

EERSTE BEDRIJF

(Het stuk begint als de vier mannen, een eind in de nacht, tegen de ochtend aan, zitten te kaarten. Er is al veel te veel gedronken. Enkelen hebben al meer dan genoeg op en de living is precies een kleine varkensstal geworden. Overal liggen lege bierblikjes, staan er lege of half lege flessen sterke drank en liggen lege pizzadozen en chipszakjes op de grond enz...)

JEF : Ligt dat nu aan mijn bril of wat? Ik kan verdorie mijn kaarten niet meer lezen...

MIEL : Niet moeilijk, g' hebt bijna een vat met repen en al uitgezopen...

FRANS : Jongens toch, gijlie kunt er wat van hé zeg! Ge moet af en toe eens wat water drinken, da's ook lekker!

TUUR : Franskel!... Water is pas lekker als het langs den brouwer gepasseerd is!

FRANS : Ja ja, maar denkt ook eens aan uw gezondheid... Ge moogt niet overdrijven met alcohol. Uw geest gaat daar ook langzaam van weten hé!

JEF : Is dat omdat gij 'ingenieur' zijt, dat ge dat zegt? Allee, ik bedoel dat van die 'geest'?

FRANS : Uitvinder hé Jef! Ik ben wel ingenieur van opleiding, maar ik ben de 'uitvinder' van de firma!

MIEL : Ja ja Frans, 't is al goed! Of zijt ge misschien weer iets nieuws aan 't 'uitvinden'?

FRANS : Hela hela! Niet spotten met mij hé sloebers!... Ik ben met iets heel speciaal bezig dat nog niemand op de markt heeft gebracht...

MIEL : Ah? Allee zeg, wat zijt ge dan aan het 'uitvinden'?

FRANS : *(heel fier)* Speciaal voor een restaurantketen! Een ijsblokske met een gat erin!...

JEF : Is dat nu zo speciaal? Maar jongen toch, daar ben ik al 25 jaar mee getrouwd...

(Ze schieten allen in een lach)

FRANS : Ja ja, zuipt nog maar wat. Maar alcohol heeft ook invloed op uw seksleven hé Jef... Te veel alcohol verlaagt uw seksuele appetijt!

JEF : Hewel, ik moet het gaan geloven... Want als het er bij ons dan nog eens van komt, met één of andere feestdag, heb ik iedere keer iets raars aan de hand...

DE DRIE ANDEREN : Ha ja?

JEF : Wel ja, als ik dan eindelijk nog eens mag van ‘die van ons’, dan hoor ik precies iedere keer een ‘gefluit’...

MIEL : Wat zoudt ge nu willen, dat ge op uw leeftijd nog applaus krijgt of wat?...

(Ze schieten weer allemaal in een lach.)

TUUR : Allee kom jongens, de laatste voor we naar huis gaan? Ons Arlette zal weer heel getrouw op mij liggen wachten...

MIEL : *(Kijkt op zijn horloge)* Amai, ligt die nu nog te wachten?

FRANS : Gaat gij nog eens voor het applaus gaan? Hihhi...

TUUR : Applaus?? Ambras ja!... Nu is dat de enige avond dat ik eens voor mij alleen neem en iedere keer als ik thuiskom is dat gezever!

MIEL : Ja maar Tuur, ge maakt ze misschien wakker omdat ge te veel lawaai maakt als ge thuiskomt?

TUUR : Te veel lawaai? Bijlange niet!... Ik doe heel stilletjes de voordeur open en terug dicht, doe dan mijn schoenen uit en sluip muisstil op mijn kousen de trap op. Ik doe mijn kleren uit op de overloop en doe dan voorzichtig de deur open van de slaapkamer, om stil naast haar in bed te kruipen... Maar dan steekt zij plots het groot licht in de slaapkamer aan en begint haar litanie weer: “Waar zijt ge zo lang gebleven en weer helemaal pot-toe zeker!” En nog zo van die plezante dingen... Gezellig!...

FRANS : Allee Tuur, voor de enige keer dat gij eens blijft hangen? En nu drinkt gij zoveel toch ook niet? Ik heb u precies nog nooit met een stuk in uw voeten gezien?

TUUR : Ik weet het Frans, voor de rest van de week mag die aan mij alles vragen, ik ben altijd beschikbaar! Maar 'k heb al schrik als ik naar huis moet, dat is niet te doen jong!

JEF : Dat hebt ge aan uw eigen te danken hé Tuur! Als ik straks thuiskom, dan loop ik, voor ik de voordeur open doe, de vuilbak nog eens omver en ik smijt de deur dicht met nen ferme boenk! Mijn schoenen die hou ik aan, om met veel lawaai de trap op te botteren, ik steek het licht aan op ‘den allée’ (de gang) en gooi de deur van de slaapkamer open. Ik steek het groot licht aan en roep : ‘Hoe zit het!

Wordt er hier nog gevogeld vandaag!‘ ... Zijt gerust, slapen doet ze hé!... Ge moet dat kordaat aanpakken manneke!

FRANS : Ja Tuur, daarom geven ze orkanen vrouwennamen.

JEF : Als ge 't maar weet. ‘Daar alleen kan liefde wonen, daar alleen is 't leven zoet, waar men stil en ongedwongen, toch madam haar goesting doet!‘ ...

MIEL : Ja ja 't is al lang goed Jef! Ik begrijp Tuur goed genoeg... Dat is toch ne familieman hé... Als ge, zoals ik, al vijf jaar uw vrouwke niet meer hebt, dan zoudt ge daar heel anders over denken...

FRANS : Ben ik blij dat ik geen vrouw heb... Jongens toch!

JEF : Ja ja, we weten dat gij een beetje voor de venten zijt. Maar zijt gij nu een echte ‘homofilier‘ of wat?

FRANS : Homofiel bedeoelt ge zeker? Dat heeft daar niks mee te maken Jef! Ik ben eigenlijk niet echt voor de vrouwen en ook niet echt voor de mannen... Eigenlijk heb ik, wat dat betreft, nog geen beslissing genomen. ‘Noch vis, noch vlees‘!

JEF : Een mossel dus...

MIEL : Ik denk dat gij eigenlijk een twijfelaar zijt. Of anders zijt gij nog altijd niet uit de kast gekomen, ja...

FRANS : Maar nee mannen! Ik bekijk dat al heel mijn leven zo vanaf de zijlijn ... Ik zie meer miserie bij mijn getrouwde vrienden dan ik zelf ervaar... En pas op, ik zie graag kinderen hé... Maar liefst op een ander. Mijn moeke was alles voor mij ... En daarbij, als ge trouwt, krijgt g'er begot nog een schoonmoeder bovenop!...

TUUR : Die valt bij mij nu nog best mee! Die maakt tenminste niet van hare nestel tegen mij. Een braaf mens.

FRANS : Ha ja? Weet ge waarom Adam in het ‘Aards Paradijs’ woonde? Omdat hij geen schoonmoeder had!

TUUR : In ieder geval mannekens, ik bol het af... Nog één straat stappen en ik ben thuis en weet ge wat? Ik zal uw manier van thuiskomen eens proberen hé Jef... Wie weet heb ik deze keer meer chance. *(Staat op en neemt afscheid van de kameraden)* Allee jongens, tot volgende vrijdag zeker?... Saluut hé!

(Miel laat hem uit)

JEF : Ik begrijp dat niet hé. Tuur is een goeie jongen, maar zijn Arlette moet ge ook niet onderschatten hé!... Die laat verdekke de kaars niet van haar brood halen!

DE ANDEREN : De kaas!

JEF : Ja ja, de kaas. Ik heb die eens bezig gezien tegen den Tuur... Hoho, hela! Dat is een wijfke met ballen aan haar lijf...

FRANS : Zeg Jef, moet ge dat nu zo plastisch uitdrukken? Daar kan dat meiske toch niet aan doen dat ze zo goed betettert is hé.

JEF : Ze-ég Franske! Zo bedoel ik dat niet... Arlette is soms een furie, maar Tuur is toch een goed ventje? Ze moet niet zo te keer gaan tegen ons Tuurke hé... Zo eens één keer in de week, onder venten alleen, is dat nu zo erg?... Als ge die vrouwen laat doen, zijn die elke week weg naar zo een ‘upperdare’avond hé!

MIEL + FRANS : Tupperware, Jef!

JEF : Ja ja, dat bedoel ik hé... Van die plastieken potten die ge niet open krijgt...

MIEL : Zeg mannen, iets anders. Hebben jullie nog iets gehoord van de Robert? Die heb ik al lang niet meer gezien.

JEF : Maar die is gestorven hé Miel!... Ja ja, die is nu in de Hema hé.

MIEL : In de hemel zeker!

JEF : Ja, dat bedoel ik...

MIEL : Allee serieus?

JEF : Ja, die had een hartziekte en die heeft ne ‘pezewever’ gekregen...

FRANS : Ne pacemaker Jef!

JEF : Wel ja, dat bedoel ik... En een tijdje later kreeg die nog last van zijne ‘musicus’ in zijn knie ook...

MIEL : Zijne meniscus zeker...

JEF : Wel ja, dat bedoel ik!... Die had alle tegenslag, want dan heeft een paar weken daarna kanker gekregen aan zijne ‘protestant’...

FRANS : Zijne prostaat!

JEF : Wel ja, dat bedoel ik... Dan is hij overleden hé... Ik ben hem nog een kruiske gaan geven in het ‘dolfinarium’ en ik moet toegeven, hij lag heel schoon ‘geopenbaard’...

FRANS : Mortuarium!

MIEL : Opgebaard!...

JEF : Wel ja, dat bedoel ik... Maar die pastoor heeft echt een heel schoon ‘homofilie’ gehouden over hem.

MIEL : Een homilie!

JEF : Wel ja... Maar hij is niet begraven hé... Nee nee, hij is ‘gecrepeerd’ in de ‘cremerie’...

FRANS : Gecremeerd in het crematorium!

JEF : En dan kreeg hij een schoon ‘verrassing’ ... Ja, heel schoon zo...

MIEL : Ja ja, dat zal wel! Ze hebben hem verast, wilt ge zeggen zeker...

JEF : Allee ja, ge wordt terug gegeven aan de aarde hé... Schoon!... Maar, amai zeg!... De wind stond verkeerd... 't kraakte tussen ons tanden begot!

FRANS : JE-EF! 't Is al goed!... Zwijgt maar! Enfin ja, die kan het ook al niet meer voortvertellen hé... Zeg Miel, hoe lang zijt gij nu al weduwnaar?

MIEL : Al vijf jaar mannen. (*Wijst de vaas aan op de achterwand*) En kunt ge geloven dat ik ons Jetje nog altijd mis, alhoewel ze altijd bij mij is? 't Was rap gebeurd hé...

FRANS : Is dat al vijf jaar? Amai, dat vliegt voorbij hé...

MIEL : Ja ja, vijf jaar... En er is iets dat nog altijd op mijne lever ligt en op die van ons Emmie ... Die blijft daar maar over zeveren... We hebben dat nooit kunnen ophelderen... Juist voor ze stierf wou ze nog iets zeggen, maar ze kon haar zin niet afmaken...

JEF : En ge weet niet wat ze wou zeggen?

MIEL : Nee, eigenlijk niet. Ons Emmie was er ook bij en die blijft daar ook maar op hameren dat ik dat moet uitzoeken... Maar ik weet niet waarover het gaat...

JEF : Wat heeft ze dan nog gezegd voor ze stierf Miel? Allee, ik ben niet curieus hé...

FRANS : Nee nee, hij is niet curieus, maar ge weet het graag zeker...

MIEL : Het enige dat wij allemaal nog gehoord hebben was: “Ik heb voor u nog iets zeer kostbaars verstopt, waar ge de rest van uw leven kunt...” En toen was 't gedaan hé... Ons Emmie was daar ook en heeft dat dus ook gehoord.

FRANS : Misschien heeft ze wel ergens geld of juwelen verstopt?... Of een testament?...

MIEL : Mannen, ik zou het niet weten. Ons Jetje was enige dochter en van goede komaf en ze heeft dus alles geërfd, ook dit huis en heel de inboedel... Maar ze heeft dat op mijn naam laten zetten, enkele maanden voor ze stierf... Enfin, ik lig er niet

van wakker; ik heb niks te kort. Ik kan enkel zeggen dat ik haar nog altijd erg mis...

FRANS : Ja Miel... En uw enige zuster woont ook niet bij de deur... Die is naar de zotte ‘Trump’ getrokken...

MIEL : Tja, Amerika is inderdaad niet bij de deur... Ons Emmie is een speciaal hé, maar ze komt elke twee jaar met Pasen eens over voor een week en het jaar daarop ga ik dan voor een week bij haar logeren... Ja mannen, mijn dochter woont in Australië en mijn zoon in Italië! Begin maar hé... Mijn vakanties die dienen enkel om mijn kinderen en mijn zuster te bezoeken... Maar goed, dit jaar is het bij ons Emmie te doen en ga ik naar Amerika ...

JEF : Goed dat gij zo'n groot huis hebt... Dan kunt g' al eens iemand ‘plongeren’ hé...

MIEL : Logeren zeker!... Ja, maar ik ga het verkopen...

FRANS : Ah ja?... Allee, zo ineens? Ja, het is natuurlijk wel heel groot voor iemand alleen...

MIEL : Voilà! Ik heb zo' n groot huis immers niet nodig... Drie slaapkamers en boven nog een twee zolderkamers... Veel te groot voor een man alleen. Emielka, mijn Pools kuisvrouwke, heeft hier flink wat werk... Zeker op de zaterdagmorgen, als jullie geweest zijn! ... Nee nee, ik verkoop het en ik koop mij een klein appartement. Eén extra kamer is meer dan voldoende; ik moet toch geen huis hebben voor iemand anders zeker?

JEF : Ja, ge zijt misschien beter met een ‘apprattement’... Gaat ge 't uit de hand verkopen of via een ‘Immobiliteits’ kantoor?

MIEL : Ik heb het Immo kantoor Primmo van hier in het dorp gecontacteerd. Morgen (*bekijkt zijn horloge*), allee straks, komt er iemand kijken en dan zien we wel.

FRANS : Straks? (*kijkt eerst op de klok en bekijkt dan het slagveld eens*) Oei Miel, moeten wij dan niet eerst wat helpen opruimen?

MIEL : Maar bijlange niet jongens, Emielka zal dat allemaal wel opruimen en dat is hier morgen, (*kijkt op zijn horloge*) allez seffens, ‘ Spic en Span ‘ tegen dat die van dat Immo kantoor komen.

FRANS : 't Is te hopen dat ge die ‘schat’ vindt voor ge het verkoopt hé Miel...

MIEL : Schat? Welke schat? ... Och dat! Mannen, dat kan van alles geweest zijn hé... Wie zegt er dat het een schat was!?

JEF : Ja, da's ook waar. Allee, dan zullen wij het maar eens afbollen zeker? Die van ons slaapt toch al lang, dus zal ik geen theater moeten maken...

FRANS : Misschien staat uw gendarm seffens al op en is het te hopen dat ze u laat slapen, anders zult ge nogal ne post pakken...

JEF : Franske, ge weet hoe dat ik dat aanpak hé!

FRANS : Wel, dat zijn nu de dingen waar ik geen last van heb... Ik kom seffens thuis en ik kruip tussen mijn zelfgewassen frisse lakens en ik slaap zolang dat ik wil... En ik heb geen last van het gebulder van zo een 'overstresste' gendarm!

MIEL : Kom! Maakt nu maar dat ge naar huis zijt, of ge kunt seffens samen met Emielka dat stort hier mee opkuisen. 't Is misschien beter dat ze niet wordt geconfronteerd met de daders van deze milieuvervuiling...

JEF : Ja, Aloha De Wever, of hoe heet ze nu weer, moest het zien. Haar moeder zou weer een betoging organiseren! Dan kunnen ze nog eens 'brossen' in 't school...

JEF + FRANS : Allee saluut hé makker... Slaapwel!

(Beide mannen nemen afscheid van Miel. Die komt terug binnen en kijkt bedenkelijk naar de toestand van de woonkamer. Zet zich nog even in de zetel voor een laatste borrel, bekijkt nogmaals de ravage...)

MIEL : Amai, dat kind zal weer zagen... Misschien kan ik beter al zelf wat opruimen... *(bedenkt zich)* Maar ja, waarom betaal ik dan een kuisvrouw?... Ze moet zich ook niet dubbel plooiën hé... Foert! Ik ga slapen... Ik ben veel te moe... Ik zal straks wel naar haar gezaag luisteren... Als ik wat geslapen heb kan ik daar veel beter tegen...

(Miel doet het licht uit en gaat naar zijn slaapkamer... (we horen nu het lied 'De vrijgezel' van Benny Neyman). Plots wordt er zeer 'dwingend' enkele malen aangebeld! Miel komt verdwaasd in pyjama uit zijn kamer gestrompeld en opent de deur. Tuur komt in paniek binnen gestormd met twee inderhaast en slordig ingepakte valiesjes bij zich.)

TUUR : Miel! Alstublief! Wat moet ik nu doen? Miel, ge moet mij helpen! Ik kan toch

niet op straat slapen hé! Wat moet ik nu toch doen?...

MIEL : Maar jongen toch! Wat is er gebeurd? Waarom staat gij hier nu met uw valiezen?

TUUR : Ik... Ik ben buiten gevlogen!... Ons Arlette heeft mij buiten gesmeten! Ik mag niet meer binnen!

MIEL : Buiten gevlogen? Maar manneke toch, waarom? Wat is er gebeurd?

TUUR : (*Helemaal overstuur*) Ja, ik kom daarjuist thuis en omdat ik die litanie van ons Arlette kotsbeu ben, denk ik bij mijn eigen: Ik zal dat hier eens aanpakken gelijk de Jef! ... Man man! Wat was dat allemaal! Razend was die!...

MIEL : Hoe? Hebt gij tegen Arlette gezegd en gedaan wat de Jef hier heeft verteld?

TUUR : Ja, ik wou dat eens proberen...

MIEL : Maar allee Tuur! Waar haalt ge dat nu uit?

TUUR : Amai... die heeft mij daar staan uitmaken, mij terug op straat gezet, de voordeur dichtgegooid en wat kleren en twee valieskes door het raam gesmeten!... Met al dat kabaal kreeg ik nog een hoop zever met de burenen die wakker waren geworden. Allee Miel, wat moet ik nu doen?

MIEL : Maar Tuur toch! Verdekke hé, kom binnen... Ge moet de Jef niet altijd geloven! Gij denkt toch niet dat die dat thuis zo aanpakt zeker? Hetgeen hij daarjuist vertelde, is een mop die zo oud is als de straat... Jongen toch! Hebt gij nu echt al die zever zo tegen Arlette gezegd?

TUUR : Heu ja... Ik dacht...

MIEL : Allee Tuur! Jongen toch! Zal ik Arlette eens bellen en het proberen goed te maken?

TUUR : (*Heel beteuterd*) Ja, als ge wilt... Ge moogt dat proberen... Maar amai Miel, ze was kwaad jong!

MIEL : Wacht, niet zo snel panikereren... (*neemt zijn gsm en belt haar*) ... Goeiemorgen Arlette, Miel hie... Zeg Arletje...? Arlet?!... Oei, ingehaakt... Ja, ze was precies kwaad. Gij zijt toch nogal ne kerel hé... Kom, slaapt vandaag dan maar in één van de logeerkamers en straks gaat ge dat maar goed maken...

TUUR : Merci Miel... Ik ben kapot, ik val begot omver van de vaak... Wilt gij mij daar een beetje bij helpen, zo bij dat 'goedmaken'?...

MIEL : Ja ja, ik wil het wel proberen. Maar heu... in het bedwingen van orkanen ben ik ook niet zo goed, vrees ik. Kom, slaap nu eerst maar een beetje en als ge wat

uitgerust zijn is uwe kop wat frisser en gaat ge de dingen altijd juister zeggen...

(Miel begeleidt Tuur naar zijn kamer, die één valiesje aan de kamerdeur laat staan. Hij doet de lichten uit en gaat zelf ook slapen. (We horen weer het lied van 'De Vrijgezel'). Na een half minuutje gaat de voordeur open en komt Emielka binnen. Ze zet haar tas neer in de hall, hangt haar jas aan de kapstok en doet het licht aan in de living. Ze bekijkt verbaasd het slagveld en zucht eens diep... Emielka praat met een accent van een Poolse die al enkele maanden Nederlands leert)

EMIELKA : Moje stopy! Bomba wasnié eksplodawa!... Maare ja, ik ben datte alle gewoon van die andéré vraaidagen... Falt nochalle meei, Ikke hep andéré dingen meegémokt... Polische maaannen, diè koenen fiéstén ... alleii wor is maaine 'koichsgerief', dakikke béginne... *(haalt in de open hall een vuilzak, een borstel en blik en begint alles op te kuisen)* Legé boeskes bier aane allé kanten... Pizza enne chips gegeiten ... Alle goe ikke kenne de pappenhaaimers... Och, zo slecht zaaine ze nog niet... Inne Polen heb ikke miere swinie gesien!... *(Ze ruimt nog wat op en ziet het valiesjes van Tuur buiten aan de deur van de logeerkamer staan)* Ene valieska? Oei gaat manhier Miel oepe raais? Haai heeft daar toch nogge nikse vanne gezegd tegen maai? Enne dan nogge mé zoene klaaine valieska? Ikke zal dat valieska mor effekens inne de logeerekamer zetten, tot ik hier alles heppe oepegenomen met water... *(Neemt nu de valies, stapt er mee in de logeerkamer en slaakt dan een luide gil!)*

(Emielka komt geschrokken naar buiten gelopen, meteen gevolgd door Tuur in zijn boxershort)

CHOLERA! Eéne man inne de logerekamer!

TUUR : Sorry! Amai, ik ben zelf ook verschoten!... Gij zijt zeker Emielka ?... Allee, dat hoop ik toch... Heu ja, ik ben Tuur, *(steekt de hand uit)* ne goeie vriend van Miel...

EMIELKA : *(Bekijkt Tuur van onder naar boven)* Ikke ben Emielka... *(Schudt hem heel*

enthoesiast de hand) Aangenaame... Allei ja, (*Kijkt nu schuin het publiek in*)
jaja, valt welle mee! Watte komme gaai hiere doen? Gaai does né goeie vriend?

TUUR : Ja ziet ge, ik heu ben dus deze nacht bui... Allez ik bedoel, heu, ik ben een logé van de Miel!... En dus heu, daarom lag ik in heu... De logeerkamer, heu te, allee ja, te... Logeren hé... Verdekke, nu dat de Miel dat allemaal zou kunnen uitleggen, slaapt die gelijk een marmot... Heu, verstaat u mij? Do you understand English?... Oder sprechen sie Deutch? Want du bist toch von Polen hé... Allee, ich wil zagen, Deutchland, da's toch kurtzer bei Polen dan Engeland zeker?... Of toch liever Englisch?...

EMIELKA : Ja ja ja! Ikke versta oe goe genoeg... Emielka volge alle achte monden Vlomse lessen inne spreike enne schraaive!...

TUUR : (*zeer onwennig*) Allee zeg...

EMIELKA : Does, gaai zijt de vriend vanne Miel? Zait gij dé Jeffe? Offe Frans? Offe Toer?

TUUR : Toer? Hoe? Wat bedoelt ge, welke toer?

EMIELKA : Neije neije, ikee bedoel Toer, oewe naame!

TUUR : TOER? Ha ja! Ja ja, ik heb hem, Tuur!... Mijn naam! Ja, zoals gij het uitspreekt is het Toer in plaats van Tuur, ja ja 'Toer'... Hahaha, Ja, allee zeg, dat zijn toeren hé... Hewel ik moet zeggen dat gij op die korte tijd dan al heel goed Vlaams brabbelt... Beter dan de meeste Franstalige politiekers! En heu, u bent dus de kuisv... Ik bedoel de... 'de... cleaning lady'. Of, heu, allee verdorie, de 'floor manager' of hoe zeggen ze dat?... Verdekke zeg, mijn Engels is ooit al beter geweest...

EMIELKA : Excuzeer? Manageer? Ikke benne gewoene de koichsvrouw, de 'sprataczka' in Polisch! Pas oepe, dat is iene schoene beroepe! Alles schoene make wat andere 'smiezi 'voile make!...

TUUR : Wel, ik ken geen lap Pools, maar ik denk dat 'Smiezi' zeker en vast vuilaard wil zeggen... Verdekke hé en die Miel, blijft maar verder slapen... Hoort die ons nu niet spreken?...

EMIELKA : Hiele joeste Toer, makt oe giene zorge, manhier Miel zalle nie zoe rappe wakkere worden, dié slopt gelaaik eene roezeke zaaine roeze oait...

TUUR : Ja, jaja, ik versta u, Miel slaapt dus als een roos...

EMIELKA : Ja ja, eene roezeke hé?... Eene bloemeke mette vanne die stekeltjes aane...
Allei komme, ga gaai voerte slapen enne ga ierst eene broeke aandoen...

TUUR : Een broek aan doen? *(Nu merkt hij dat hij in zijn onderbroek staat!)* Verdoeme hé, ik sta hier nog in mijn calson !

EMIELKA : Zo inne de calson is giene zichte hé Toer!... Toer, azzekik gonne stoffezooige, godde dan wakkere worden? Manhier Miel slopte daar deur, dié wordt nie wakkere... Dan koent ge ééne boemme late ontploffte, die hoorte toch giene float!

TUUR : Ja, als gij gaat stofzuigen, doe ik waarschijnlijk geen oog meer dicht, ook al ben ik eigenlijk steendood... Weet ge, als de Miel hier toch doorslaapt, kan ik misschien beter wat helpen... Thuis had ik waarschijnlijk ook goede punten moeten verdienen... Zal ik misschien een potje koffie zetten? Wat denkt ge daar van?

EMIELKA : Amai! Wat eene gentleman... Als gaai eene potje kaffé zette, doe er dan maare eene borrel ‘Zubrowka’ baai, de flesse staat inne de kaste boven de poempebak onne de rechtse kante... Enne de borrels meugene goe volle zaain!

TUUR : Emielka meisje, ik zal koffie zetten en u een borrel inschenken, maar IK ga echt wel stoppen met alcohol te drinken... Ik weet nu al bijna niet meer van welke parochie ik ben... *(gaat naar de keuken)*

(Emielka kijkt hem na en glimlacht eens bewonderend, dan haalt ze de stofzuiger in de hall, als ze terug uit de keuken komt gaat plots de telefoon... Emielka neemt op.)

EMIELKA : Hallo? Wie heb ikke aane de laaine? Emily? De zoester vanne Miel? Ekscuseere madame, morre ikke benne de koischvrouwe vanne manhier Miel... Nei, nei, giene frindiene... Manhier Miel slopte noche... Ja ja, ikke weite dat het alle morgen is... Voor manhier Miel is het aaigenlak nogge poeteke inne de nachte... Pardon? Ha ja, baai oe oeke nog... Ja ja ikke weit het... Inne Amerika zeker?... Haaa! Mor oe bent nie inne Amerika!?...

(Intussen is Miel toch uit de slaapkamer gestrompeld met duidelijk een houten